

# ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-06047/2018-ERU

V Praze dne 27. června 2018

Č. j. 06047-5/2018-ERU

## P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-06047/2018-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **EcoEG s.r.o.**, se sídlem Husova 92, 349 01 Stříbro, IČO: 252 15 868, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, rozhodl

### takto:

**I.** Obviněný z přestupku, společnost **EcoEG s.r.o.**, se sídlem Husova 92, 349 01 Stříbro, IČO: 252 15 868 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 111016834 v době ode dne 4. října 2013 do dne 21. července 2015 neoznámil neprodleně Energetickému regulačnímu úřadu změnu týkající se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ustanovení § 7 téhož zákona, a to změnu sídla, která je dle ust. § 7 odst. 3 písm. a) energetického zákona náležitostí žádosti o udělení licence právnické osobě, ačkoliv nejpozději dne 3. října 2013 došlo ke změně adresy sídla účastníka řízení z adresy Praha 1 - Staré Město, Konviktská 291/24, PSČ 110 00, na adresu Husova 92, 349 01 Stříbro.

**II.** Podle ust. § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 2 000 Kč** (slovy: dva tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25218.

### Odůvodnění

Dne 9. června 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) kontrolu pod sp. zn. 05029/2015-ERU a sp. zn. 05040/2015-ERU ve věci dodržování ust. § 9 a ust. § 11 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických

odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon účinný do 31. prosince 2015“) účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 17. července 2015 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 05029-7/2015-ERU (dále jen „Protokol o kontrole č. [REDAKCE]“) a dne 27. července 2015 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 05040-7/2015-ERU (dále jen „Protokol o kontrole č. [REDAKCE]“). V závěru obou protokolů o kontrole je mimo jiné uvedeno, že kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení má jiné sídlo, než je sídlo uvedené v platné licenci č. 111016834. Protokol o kontrole č. [REDAKCE] byl účastníkovi řízení doručen dne 22. července 2015. Protokol o kontrole č. [REDAKCE] byl účastníkovi řízení doručen dne 6. srpna 2018. Vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolních spisech sp. zn. 05029/2015- ERU a sp. zn. 05040/2015-ERU, které byly převzaty do správního spisu dne 11. června 2018, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 06047-2/2018-ERU, a ověření kontrolních zjištění v obchodním rejstříku, vedeném Krajským soudem v Plzni oddíl C, vložka 8438, jehož úplný výpis byl vložen do správního spisu dne 12. června 2018, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 06047-3/2018-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Za účelem zjištění aktuálních majetkových poměrů vložil správní orgán dne 12. června 2018 do správního spisu rozvahu účastníka řízení ke dni 31. prosince 2017 a výkaz zisku a ztráty účastníka řízení ke dni 31. prosince 2017, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 06047-4/2018-ERU. Současně dospěl správní orgán také k závěru, že byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111016834 s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 27. října 2010. Ode dne 28. prosince 2010 vykonává účastník řízení licencovanou činnost na základě licence č. 111016834 ve znění změny č. 002. Držitel licence č. 111016834 ve znění změny č. 002 je v licenci identifikován mimo jiné těmito údaji: „EcoEG, s.r.o.“, „Konviktská 24“, „110 00 Praha“, „IČ: 25215868“.

Dle úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddíl C, vložka 8438 byla dne 15. dubna 2009 zapsána jako sídlo účastníka řízení adresa Praha 1 - Staré Město, Konviktská 291/24, PSČ 110 00. Tato adresa sídla účastníka řízení byla vymazána dne 3. října 2013. Dne 3. října 2013 byla jako sídlo účastníka řízení zapsána adresa Husova 92, 349 01 Stříbro. Od tohoto dne až dosud ke změně sídla účastníka řízení nedošlo.

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Správní řízení je s účastníkem řízení vedeno pro podezření ze spáchání trvajících přestupku. Trvajícím delikt je takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze

udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, tvoří jeden skutek a jeden delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání. V době ukončení deliktního jednání účastníka řízení byl účinný energetický zákon účinný do 31. prosince 2015.

Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 byl následně několikrát novelizován, a to naposledy zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2018.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Správní orgán uvádí, že před vydáním tohoto příkazu zohlednil nutnost aplikace zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán dále porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona účinného do 31. prosince 2015 a jeho novelizovaných znění, která nabyla účinnosti po dokončení jednání účastníka řízení. Na základě posouzení příslušných ustanovení těchto právních norem dospěl správní orgán k tomu, že odpovědnost účastníka řízení za předmětné přestupky má být posuzována podle zákonů pozdějších, tj. zákona o odpovědnosti za přestupky a energetického zákona.

Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Co se týče druhu a výměry sankce správní orgán uvádí, že z porovnání obsahu příslušných ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2015 (včetně všech jeho následných novelizací) rovněž zjistil, že je pro účastníka řízení výhodnější, aby při určování sankce a výměry sankce za vytykané jednání použil ustanovení obsažená v zákoně pozdějším, tj. v zákoně o odpovědnosti za přestupky a energetickém zákoně.

Správní orgán pro úplnost uvádí, že rovněž otázku zániku odpovědnosti účastníka řízení posuzoval dle zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť dle ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, se ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Správní orgán pro úplnost dodává, že se rovněž neopomněl zabývat otázkou, zda jednání účastníka řízení mohlo naplnit znaky přestupku po celou dobu jeho trvání, tj. zda

v době ode dne 4. října 2013 do dne 21. července 2015 bylo takové jednání v příslušné účinné právní normě označeno jako protiprávní a bylo možno za něj uložit sankci.

S ohledem na znění ust. 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky pak správní orgán postupoval podle této právní úpravy i v otázkách procesních.

Přestupku ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence.

Dle ust. § 7 odst. 3 písm. a) energetického zákona žádost o udělení licence právnické osobě obsahuje obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, jméno a příjmení, rodné číslo a identifikační číslo, pokud byla přidělena, a bydliště osoby nebo osob, které vykonávají funkci člena statutárního orgánu, a způsob, jakým jednájí jménem právnické osoby.

Dle § 3 písm. b) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“) je základním registrem základní registr právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci (dále jen „registr osob“).

Dle § 25 písm. a) zákona o základních registrech jsou subjekty, o nichž se vedou údaje v registru osob, právnické osoby, pokud jsou zapsány do evidence podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

Dle § 26 odst. 2 písm. o) téhož zákona je referenčním údajem, který se vede v registru osob, adresa sídla osoby.

Dle § 1 odst. 1 až 3 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“) se veřejnými rejstřiky právnických a fyzických osob podle tohoto zákona se rozumí spolkový rejstřík, nadační rejstřík, rejstřík ústavů, rejstřík společenství vlastníků jednotek, obchodní rejstřík a rejstřík obecně prospěšných společností. Do veřejného rejstříku se zapisují zákonem stanovené údaje o právnických a fyzických osobách. Veřejný rejstřík je informačním systémem veřejné správy.

Dle § 42 písm. a) zákona o veřejných rejstřících se zapisují do obchodního rejstříku obchodní společnosti a družstva podle zákona upravujícího právní poměry obchodních společností a družstev.

Dle § 1 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů, jsou společnostmi veřejná obchodní společnost a komanditní společnost, společnost s ručením omezeným a akciová společnost a evropská společnost a evropské hospodářské zájmové sdružení.

Z uvedeného vyplývá, že právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku, která je držitelem licence, nemá ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona v případě změny svého sídla povinnost o této změně neprodleně předložit doklady a požádat o změnu licence, neboť se jedná o skutečnost zapisovanou do základního registru, kterým je v případě právnické osoby registr osob. Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona však i v takovém případě vyplývá povinnost změnu sídla neprodleně oznámit Úřadu.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111016834. Účastník řízení je právnickou osobou, společností s ručením omezeným, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Plzni oddíl C, vložka 8438.

Nejpozději dne 3. října 2013 došlo ke změně adresy sídla účastníka řízení z adresy Praha 1 - Staré Město, Konviktská 291/24, PSČ 110 00, na adresu Husova 92, 349 01 Stříbro. Účastník řízení byl proto v souladu s dikcí ust. § 9 odst. 1 energetického zákona povinen tuto změnu neprodleně oznámit Úřadu, neboť údaj o sídle právnické osoby je povinnou náležitostí žádosti o udělení licence dle ust. § 7 odst. 3 písm. a) energetického zákona. Nejpozději následujícího dne tedy 4. října 2013 tak účastníkovi řízení vznikla povinnost oznámit skutečnost, že došlo ke změně sídla účastníka řízení, Úřadu. Účastník řízení až dosud tuto skutečnost Úřadu neoznámil.

Vzhledem k tomu, že sídlo je jedním z údajů, které se zapisují do veřejného rejstříku (§ 25 odst. 1 zákona o veřejných rejstřících), jedná se o údaj, který patří mezi základní identifikační údaje právnické osoby, a rejstříkové řízení se zahajuje především na návrh (§ 78 a násl. zákona o veřejných rejstřících), nelze pochybovat o tom, že tato skutečnost byla účastníkovi řízení známa nejpozději právě v ten den, kdy ke změně adresy sídla účastníka řízení došlo.

Co se týče výkladu pojmu „neprodleně“ správní orgán se plně ztotožňuje s názorem Městského soudu v Praze uvedeným v rozsudku ze dne 22. října 2008, č. j. 9 Ca 144/2007 - 27, dle něhož je pojem „neprodleně“ nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž tento pojem znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat právě na dny, maximálně týdny. V daném případě totiž pro držitele licence není nikterak časově náročné či jinak komplikované správnímu orgánu skutečnost, že došlo ke změně jeho sídla oznámit, neboť k tomuto úkonu si nemusí opatřovat žádné podklady ani jiné náležitosti, které by k datu provedení zápisu o této změně do obchodního rejstříku neměl k dispozici. Správnímu orgánu jednoduše postačí tuto skutečnost oznámit a odkázat právě na zápis v obchodním rejstříku.

Pokud tedy zákon stanoví, že má být úkon tohoto charakteru proveden neprodleně, lze ze strany správního orgánu akceptovat časovou prodlevu při provedení takového úkonu v řádu několika dnů, případně týdnů, jelikož je jedná o úkon velmi jednoduchý.

Správní orgán tak má vzhledem k datu, k němuž nejpozději došlo ke změně trvalého pobytu účastníka řízení, za zjištěné, že účastník řízení nesplnil svou povinnost neprodleně oznámit Úřadu údaj o změně adresy svého sídla, neboť ke změně tohoto údaje došlo před více než 5 lety.

Účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení je od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení příslušné licence vázán dodržováním příslušných právních předpisů, zejména energetického zákona, ze kterého mu jako držiteli licence plynou příslušná práva a povinnosti. Jestliže zákon stanoví, že je držitel licence povinen oznámit změny neprodleně, musí být takovéto oznámení učiněno bezodkladně, bez zbytečného prodlení a bezprostředně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Jak již správní orgán uvedl, v případě deliktního jednání účastníka řízení se jedná o trvající přestupek, tedy takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Neplnění oznamovací povinnosti subjektem, jemuž taková povinnost svědčí, je považováno za trvající delikt rovněž v judikatuře správních soudů (viz analogicky např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. května 2015, č. j. 29 A 35/2013 - 38) i v literatuře (viz např. Prášková, H. *Základy odpovědnosti za správní delikty*. C. H. Beck, 2013, s. 215 a násl.).

Dne 22. července 2015 byl účastníkovi řízení doručen Protokol o kontrole č. [REDAKCE]. Od tohoto okamžiku bylo účastníkovi řízení známo, že Úřad má k dispozici informaci o tom, že došlo ke změně adresy sídla účastníka řízení. Toto datum považuje správní orgán za okamžik, kdy bylo ukončeno udržování protiprávního stavu vyvolaného jednáním účastníka řízení. Účastník řízení tak měl povinnost oznámit změnu sídla Úřadu až do dne tomuto datu předcházejícímu, tj. do dne 21. července 2015. Správní orgán je toho názoru, že dovozovat trvání protiprávního stavu vyvolaného účastníkem řízení i poté, co účastník řízení sice stále svou povinnost ohlásit změnu svého sídla vůči Úřadu nesplnil, avšak měl již k dispozici informaci, že je Úřadu tato skutečnost známa, by bylo přehnaně formalistické a v rozporu s účelem ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Takto vymezená délka trvání protiprávního stavu je navíc správním orgánem stanovena nesporně ve prospěch účastníka řízení.

Dále správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. V posuzovaném případě je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

Na základě výše uvedeného správní orgán dospěl k závěru, že byly naplněny formální znaky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, za který je účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 111016834 odpovědný.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. května 2007 i ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být

naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. K trestnosti přestupku nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Také prosté porušení administrativního pořádku, jako např. provozování licencované činnosti v rozporu s podmínkami, za nichž byla licence udělena, přitom může bez dalšího naplnit typovou společenskou nebezpečnost (škodlivost).

Ačkoliv v případě, kdy nenastaly významné okolnosti, které by vyloučily naplnění materiální stránky přestupku, není třeba její naplnění zvlášť odůvodňovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. srpna 2012, č. j. 9 As 34/2012 - 28), správní orgán se přesto otázkou, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením energetického zákona chráněn a v jaké intenzitě byl posuzovaným jednáním účastníka řízení zasažen, zabýval.

V posuzovaném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny, a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna posouzena ve správním řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána až po přezkoumání splnění všech zákonných podmínek, které jsou pro její výkon staveny v příslušných ustanoveních energetického zákona. V neposlední řadě je zájem společnosti na řádném plnění povinností držitelů licence dán i tím, že jen při řádném plnění povinností ze strany příslušných subjektů může být odpovídajícím způsobem vykonávána státní správa na úseku regulace v energetice.

Jednání, resp. opomenutí účastníka řízení se týká údajů, které jsou stanoveny jako povinné náležitosti žádosti o udělení licence. Údaj o změně sídla navíc nelze považovat za údaj čistě administrativní. Ač tento údaj nemá přímý dopad na technický stav příslušné provozovny, ani na spolehlivost a bezpečnost jejího provozu, může nepřesná informace o místě sídla příslušného držitele licence ztížit výkon státní správy na úseku regulace v energetice, a to například v oblasti výkonu dozoru a kontroly v energetických odvětvích. Je tedy nutné, aby držitel licence důsledně dodržoval všechny povinnosti, které mu právní předpisy pro energetické odvětví ukládají. Účastník řízení nadto svou zákonnou povinnost neplnil dlouhodobě. Správní orgán proto dospěl k závěru, že v jednání účastníka řízení spatřuje takovou závažnost (škodlivost), která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky přestupku.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle něhož účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat,

aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán v této souvislosti upozorňuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. června 2014, č. j. 9 A 39/2011 - 44, z něhož vyplývá, že pokud jde o důkazní břemeno ohledně prokázání toho, zda právnická osoba, které je vytýkáno spáchání přestupku, vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti stanovené zákonem zabránila, nese důkazní břemeno ohledně prokázání této skutečnosti ve správním řízení ona sama a nikoliv správní orgán. Správní orgán pouze posuzuje důvodnost liberačních důvodů, které účastník řízení o přestupku prokazuje.

Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení. Účastník řízení navíc takové skutečnosti neprokazoval ani nenamítal.

Lze tedy uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku dle 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu. Vzhledem k povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům a rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech správní orgán v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty dle ust. § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výměry správního trestu postupoval správní orgán v souladu s ust. § 37 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c), g) a i) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem k povaze činnosti účastníka řízení a vzhledem k trvajícím přestupku také k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. a) až d) a f) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Účelem ust. 9 odst. 1 energetického zákona je ochrana zájmu společnosti na výkonu licencované činnosti v energetických odvětvích pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny a tedy zajištění zájmu společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána až po přezkoumání splnění všech zákonných podmínek, které jsou pro její výkon stanoveny v příslušných ustanoveních energetického zákona. Jen tak může být zajištěno, aby licencované činnosti byly vykonávány tak, aby byla zaručena dlouhodobá, bezpečná a spolehlivá dodávka energií zákazníkům a dalším účastníkům v trhu s energiemi v předpokládaném rozsahu.

Výrobní elektřiny plní důležitou společenskou funkci v rámci technologického řetězce (výroba, přenos, distribuce) zajišťujícího dodávky elektřiny, neboť zákazníkům může být dodávána pouze ta elektřina, která byla vyrobena. Zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost výroba elektřiny byla vykonávána na příslušných zařízeních v příslušné provozovně (výrobně) tak, jak je stanoveno v platné licenci, lze vzhledem k významu výroben elektřiny při uspokojování základní a zásadní celospolečenské potřeby spočívající v zajištění dodávky elektřiny nepochybně považovat za zájem významný.

Účastník řízení tím, že nesplnil zákonný požadavek oznámit Úřadu změnu podmínek pro udělení licence spočívající ve změně svého sídla, tento společenský zájem nerespektoval. Vzhledem k uvedenému proto správní orgán s ohledem na důležitost společenského zájmu, který byl jednáním účastníka řízení dotčen, hodnotí ohrožení tohoto zákonem chráněného zájmu jako okolnost, která závažnost přestupku zvyšuje.

Účastníkovi řízení není vytýkáno jednání, které by ve svém důsledku znamenalo překročení rozsahu uděleného podnikatelského oprávnění, nebo změnu parametrů výroby, které byly v rámci udělené licence osvědčeny, ale to, že správnímu orgánu neoznámil změnu svého sídla. Z hlediska závažnosti následků jednání účastníka řízení považuje správní orgán takové jednání za méně závažné, než neoznámení změny technických parametrů provozovny, jejímž důsledkem je provozování výroby elektřiny způsobem, který v řízení o udělení licence vůbec nemohl být posouzen a osvědčen. Správní orgán proto hodnotí z hlediska vzniklého následku a rozsahu závažnost jednání účastníka řízení jako nižší.

Pokud jde o způsob spáchání přestupku, má správní orgán za to, že jednání účastníka řízení nebylo vedeno záměrem cíleně porušovat zákonem chráněný zájem. K jednání účastníka řízení došlo spíše z důvodu prostého nerespektování zákonem stanovených povinností, resp. jejich považování za pouhou formalitu. Uvedené sice nebylo ve správním řízení postaveno najisto, avšak přesto správní orgán k tomuto závěru s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* přihlédl jako k okolnosti, která závažnost přestupku snižuje.

Správní orgán se dále zabýval otázkou délky trvání přestupku a dospěl k závěru, že protiprávní stav trval ode dne 4. října 2013 do dne 22. července 2015. Uvedená doba trvání porušování zákonem stanovené povinnosti po dobu téměř dvou let byla vyhodnocena správním orgánem jako okolnost zvyšující závažnost přestupku.

Jak vyplývá z výpisu z obchodního rejstříku, je předmětem podnikání účastníka řízení, výroba solární techniky, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, výroba elektřiny silniční motorová doprava – osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče. Dle názoru správního orgánu z uvedených předmětů podnikání nevyplývají vzhledem ke způsobu a okolnostem spáchání projednávaného přestupku žádné skutečnosti, týkající se povahy činnosti účastníka řízení, ke kterým by měl správní orgán při určování výměru ukládaného správního trestu ve formě pokuty přihlížet, ať již z důvodu jejího snížení, nebo zvýšení.

Po celou dobu, po kterou trvalo jednání účastníka řízení, bylo toto jednání přestupkem (správním deliktem) a bylo postihováno stále stejnou sankcí. Správní orgán proto s ohledem na tuto skutečnost nemohl při určení druhu a výměry uložené sankce přihlídnout k tomu, že k části jednání, jímž byl správní delikt spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za něj stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

Správní orgán při ukládání pokuty zohlednil jako výrazně polehčující okolnost výslovně neuvedenou v ust. § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky skutečnost, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, a porušil tak právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti, ke kterým by mohl přihlédnout, známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Konkrétní forma postihu a jeho výše přitom musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení, Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z výkazu zisku a ztráty účastníka řízení ke dni 31. prosince 2017 správní orgán zjistil, že v roce 2017 vykázal účastník řízení výsledek hospodaření za účetní období ve výši [REDAKCE] Kč.

Vzhledem k výše uvedenému se nelze domnívat, že by finanční poměry účastníka řízení měly být významně dotčeny uloženou pokutou, či by snad uvedená pokuta měla mít pro účastníka řízení likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, tj. u samé dolní hranice možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň může takto stanovená pokuta vzhledem k závažnosti přestupku plnit jak represivní,

tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu, byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

### **Poučení**

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Ing. Miroslav Rottner, v. r.  
vedoucí oddělení sankčních řízení Praha